

31. Определен интеграл. Дефиниция и свойства.

Интегрируемост на непрекъснатите функции. Теорема на Нютон-Лайбниц

Деф:

Разбиване на интервала $[a, b]$ наричаме всяко множество от точки $\tau := \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$, т.ч.

$a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$. Пишем още $\tau: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$

Точките x_0, x_1, \dots, x_n се наричат **делящи**. Диаметър на разбиването наричаме

$$d(\tau) := \max_{i=1, \dots, n} (x_i - x_{i-1})$$

Точките c_1, c_2, \dots, c_n наричаме **междинни за разбиването** $\tau: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$, ако $c_i \in [x_{i-1}, x_i]$, $i = 1, 2, \dots, n$

Деф:

Нека $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, $\tau: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ е разбиване на $[a, b]$ и c_1, c_2, \dots, c_n са междинни точки за τ . Риманова сума на $f(x)$ по разбиването τ и междинните точки c_1, c_2, \dots, c_n наричаме сумата

$$R_\tau := R_\tau(f) := \sum_{i=1}^n f(c_i)(x_i - x_{i-1})$$

Деф: Риманов интеграл. Интегрируемост по Риман

Нека $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$. Казваме, че римановите суми на $f(x)$ клонят към $I \in \mathbb{R}$ (или имат граница I) при диаметър на разбиването клонящ към 0 ($d(\tau) \rightarrow 0$), ако

$$\forall \varepsilon > 0 \quad \exists \delta > 0: \quad |R_\tau(f) - I| < \varepsilon$$

За всяко разбиване τ с $d(\tau) < \delta$ и всеки междинни точки. Пишем

$$\lim_{d(\tau) \rightarrow 0} R_\tau(f) = I$$

Числото I се нарича **риманов определен интеграл** на $f(x)$ върху интерв. $[a, b]$ и се означава с

$$\int_a^b f(x) dx := I = \lim_{d(\tau) \rightarrow 0} R_\tau(f)$$

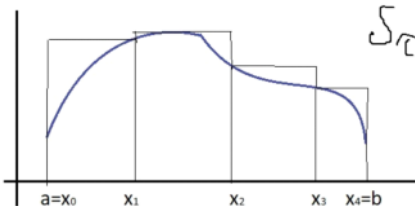
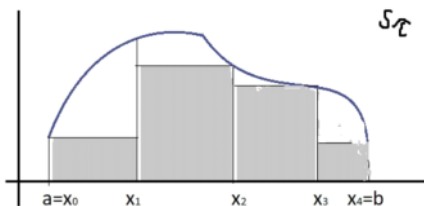
Ако $f(x)$ има риманов определен интеграл върху $[a, b]$, казваме, че $f(x)$ е **интегрируема** (в смисъл на Риман) върху $[a, b]$

Деф: суми на Дарбу

Нека $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е ограничена. За разбиване $\tau: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ на $[a, b]$ дефинираме съответно **малка и голяма сума на Дарбу** на $f(x)$ чрез

$$s_\tau := s_\tau(f) := \sum_{i=1}^n m_i(x_i - x_{i-1}), \quad m_i := \inf_{x \in [x_{i-1}, x_i]} f(x),$$

$$S_\tau := S_\tau(f) := \sum_{i=1}^n M_i(x_i - x_{i-1}), \quad M_i := \sup_{x \in [x_{i-1}, x_i]} f(x),$$

Твърдение:

При добавяне на нови делящи точки, малките суми на Дарбу не намаляват, а големите - не нарастват.

Доказателство:

Достатъчно е да докажем твърдението за една деляща точка, общият случай ще следва след повторение на тази стъпка.

Ще разгледаме малките суми на Дарбу. Твърдението за големите се доказва аналогично или използвайки $S_\tau(f) = -S_\tau(-f)$.

Нека $\tau_1: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ е разбиване на $[a, b]$ и τ_2 е разбиването на $[a, b]$, което се получава от τ_1 с добавяне на деляща точка x' . Нека $x' \in (x_{j-1}, x_j)$. Тогава

$$s_{\tau_2} - s_{\tau_1} = m'_j(x' - x_{j-1}) + m''_j(x_j - x') - m_j(x_j - x_{j-1}),$$

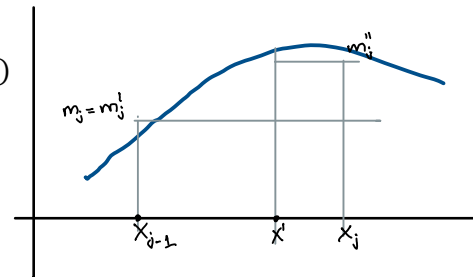
където

$$m_j := \inf_{x \in [x_{j-1}, x_j]} f(x), \quad m'_j := \inf_{x \in [x_{j-1}, x']} f(x), \quad m''_j := \inf_{x \in [x', x_j]} f(x)$$

Имаме $m'_j, m''_j \geq m_j$. Следователно

$$s_{\tau_2} - s_{\tau_1} = \underbrace{m'_j}_{\geq m_j}(x' - x_{j-1}) + \underbrace{m''_j}_{\geq m_j}(x_j - x') - m_j(x_j - x_{j-1})$$

$$s_{\tau_2} - s_{\tau_1} \geq m_j(x' - x_{j-1} + x_j - x' - x_j + x_{j-1}) = 0$$

Деф: Горен и долен интервал на Дарбу

Нека $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е ограничена. **Горен интеграл** на Дарбу наричаме

$$\bar{I} = \inf_{\tau} S_{\tau} \quad \text{— долна граница на големите суми}$$

Долен интеграл на Дарбу наричаме

$$I = \sup_{\tau} s_{\tau} \quad \text{— горна граница на малките суми}$$

Ако $I = \bar{I}$, казваме, че $f(x)$ е интегрируема върху $[a, b]$ и общата стойност на I и \bar{I} наричаме **определен интеграл** на $f(x)$ върху $[a, b]$

Твърдение:

Функцията f е интегрируема по Риман в $[a, b]$ т.с.т.к. $\forall \varepsilon > 0 \exists \tau$ - разбиване на $[a, b]$, т.ч. $S_{\tau} - s_{\tau} < \varepsilon$

Доказателство:

Нека $f(x)$ е интегрируема, тогава $I = \underline{I} = \bar{I}$, т.е.

$$I := \sup_{\tau} s_{\tau} = \inf_{\tau} S_{\tau}$$

Нека $\varepsilon > 0$ е произволно. Числото $I - \frac{\varepsilon}{2}$ не е горна граница на множеството от малките суми на Дарбу, следователно съществува s_{τ_1} , т.ч.

$$s_{\tau_1} > I - \frac{\varepsilon}{2}$$

Аналогично, $I + \frac{\varepsilon}{2}$ не е долна граница на множеството от големите суми на Дарбу, следователно съществува S_{τ_2} , т.ч.

$$S_{\tau_2} < I + \frac{\varepsilon}{2}$$

$$\text{Получихме, че } S_{\tau_2} - s_{\tau_1} < I + \frac{\varepsilon}{2} - \left(I - \frac{\varepsilon}{2}\right) = \varepsilon$$

Образуваме разбиването $\tau := \tau_1 \cup \tau_2$. От предното твърдение следва че

$$S_{\tau} - s_{\tau} \leq S_{\tau_2} - s_{\tau_1} < \varepsilon$$

Обратно, нека $\varepsilon > 0$ е произволно. Тогава съществува разбиване τ , т.ч. $S_{\tau} - s_{\tau} < \varepsilon$. Следователно

$$\bar{I} - \underline{I} \leq S_{\tau} - s_{\tau} < \varepsilon. \text{ Така установихме, че } 0 \leq \bar{I} - \underline{I} < \varepsilon \quad \forall \varepsilon > 0.$$

Следователно $\underline{I} = \bar{I}$ и $f(x)$ е интегрируема върху $[a, b]$

Твърдение:

Всяка непрекъсната функция в краен и затворен интервал е интегрируема по Риман

Доказателство:

Нека $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е непрекъсната. Нека $\varepsilon > 0$ е произволно. От теоремата на Кантор имаме, че $f(x)$ е равномерно непрекъсната в $[a, b]$. Т.е.

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0: |f(x_1) - f(x_2)| < \varepsilon \quad \forall x_1, x_2 \in [a, b], \text{ т.ч. } |x_1 - x_2| < \delta$$

Избираме разбиране τ , т.ч. $d(\tau) < \delta$. Нека образуваме S_τ и s_τ с подходящ избор на M_i, m_i , $i \in \{1, \dots, n\}$.
Тогава

$$S_\tau - s_\tau = \sum_{i=1}^n (M_i - m_i)(x_i - x_{i-1})$$

Имаме, че $M_i - m_i < \frac{\varepsilon}{b-a}$ за $i \in \{1, \dots, n\}$, защото $d(\tau) < \delta$ и

$$S_\tau - s_\tau < \frac{\varepsilon}{b-a} \sum_{i=1}^n (x_i - x_{i-1}) = \varepsilon$$

Следователно f е интегрируема върху $[a, b]$.

Свойства на римановия интеграл:

1. Линеинност

Нека $f, g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ са интегрируеми и $\lambda, \mu \in \mathbb{R}$. Тогава:

$$\int_a^b (\lambda f(x) + \mu g(x)) dx = \lambda \int_a^b f(x) dx + \mu \int_a^b g(x) dx$$

2. Монотонност

Нека $f, g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ са интегрируеми.

а. Ако $f(x) \geq 0$ в $[a, b]$, то (**неотрицателност**)

$$\int_a^b f(x) dx \geq 0$$

б. Ако $f(x) \leq g(x)$ в $[a, b]$, то (**монотонност**)

$$\int_a^b f(x) dx \leq \int_a^b g(x) dx$$

с. Ако $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е интегрируема, то интегрируема е и функцията $|f(x)|$, при това

$$\left| \int_a^b f(x) dx \right| \leq \int_a^b |f(x)| dx$$

3. Адитивност

Нека $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е интегрируема и $c \in (a, b)$.

$$\int_a^b f(x) dx = \int_a^c f(x) dx + \int_c^b f(x) dx$$

4. Switch sign tweak

$$\int_a^b f(x) dx = - \int_b^a f(x) dx$$

Твърдение: Теорема за средните стойности

Нека $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е непрекъсната. Тогава съществува $c \in [a, b]$, т.ч.

$$\int_a^b f(x) dx = f(c)(b-a)$$

Доказателство:

От теоремата на Вайерштрас, щом $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е непрекъсната, то тя има НМ и НГ стойност. Да ги означим съответно с m и M . Тогава

$$\min_{x \in [a, b]} f(x) = m \leq f(x) \leq M = \max_{x \in [a, b]} f(x), \quad x \in [a, b]$$

След като интегрираме тези неравенства и вземем предвид колко е стойността на определен интеграл от константа, получаваме

$$m(b-a) \leq \int_a^b f(x) dx \leq M(b-a) \Rightarrow m \leq \frac{1}{b-a} \int_a^b f(x) dx \leq M$$

Числата m и M са стойности от непрекъснатата функция $f(x)$.

Знаем, че всяка непрекъсната функция в $[a, b]$ приема всички стойности между максимума и минимума си, следователно съществува $c \in [a, b]$, т.ч.

$$f(x) = \frac{1}{b-a} \int_a^b f(x) dx$$

Твърдение: Теорема на Нютон-Лайбниц

Нека $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е непрекъсната, то $\forall x \in [a, b]$ е изпълнено

$$\frac{d}{dx} \int_a^x f(t) dt = f(x)$$

Доказателство:

f е непрекъсната в $[a, b]$, следователно тя е непрекъсната и в $[a, x] \subseteq [a, b]$ и от предната теорема е интегрируема в $[a, x]$. Нека

$$F(x) = \int_a^x f(t) dt$$

И образуваме диференчното ѝ частно

Нека $x_0 \in [a, b]$ е произволно фиксирано и $h \neq 0$ е т.ч. $x_0 + h \in [a, b]$. За диференчното частно на $F(x)$ в т. x_0 имаме

$$\begin{aligned} \frac{F(x_0 + h) - F(x_0)}{h} &= \frac{1}{h} \left(\int_a^{x_0+h} f(t) dt - \int_a^{x_0} f(t) dt \right) = \frac{1}{h} \int_{x_0}^{x_0+h} f(t) dt = \frac{1}{h} f(c_h) [(x_0 + h) - x_0] \\ &= f(c_h) \end{aligned}$$

Където c_h е между x_0 и $x_0 + h$. Щом c_h е между x_0 и $x_0 + h$, то $c_h \rightarrow x_0$ при $h \rightarrow 0$. Ако x_0 съвпада с край на интервала, то h клони към 0 само от едната страна, така че $x_0 + h \in [a, b]$.

Функцията $f(x)$ е непрекъсната в т. x_0 . Следователно

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{F(x_0 + h) - F(x_0)}{h} = f(x_0)$$

Следователно $F(x)$ е диференцируема в т. x_0 и $F'(x_0) = f(x_0)$